

Socialministerens tale ved afholdelse af samråd den 2. maj 2006 om forholdene for børn på asylcentre.

DET TALTE ORD GÆLDER

Der er ikke tvivl om, at børn af asylansøgere i mange tilfælde lever i en svær situation. Tilværelsen som asylansøger er usikker, og det er belastende for et barn, at komme til et fremmed land, hvor forældrene ønsker asyl

Rammerne for børnenes ophold her i landet findes i udlændingeloven, som beskriver, hvilke ydelser børnene kan få. I det daglige er det udlændingemyndighederne og i praksis de operatører, der driver centrene, der skal varetage omsorgen for børnene og sætte ind med forebyggende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt.

Alle Røde Kors centrene har, som det er nævnt, en social koordinator ansat. Den sociale koordinator er uddannet socialrådgiver og er derfor trænet i at få øje på de børn, der har særlige behov. Det er mit indtryk, at Dansk Røde Kors og personalet på centrene yder en stor indsats for at give disse børn en god hverdag.

I de tilfælde hvor børnene har problemer, som ikke kan løses med de hjælpemuligheder, der findes inden for udlændingemyndighedernes regi, der indleder asylcentre og kommunerne et samarbejde om det enkelte barn.

Som integrationsministeren lige har sagt, så har vores rundringning til kommunerne vist, at de er meget opmærksomme på børnenes forhold. Der foregår et tæt og løbende samarbejde mellem kommunerne og centrene, hvor de enkelte sager bliver diskuteret, for at man kan finde frem til, hvordan børnene kan hjælpes.

Kommunerne yder hjælp til disse børn efter principperne i serviceloven. Det vil i praksis sige, at de anvender de forskellige støttemuligheder og foranstaltninger, som vurderes egnede til at hjælpe det enkelte barn i forhold til den konkrete situation, barnet

befinder sig i. Hjælpen betales af udlændingemyndighederne og ydes indenfor de rammer, som udlændingeloven afstikker.

At der anbringes børn fra centrene viser selvfølgelig, at der har været nogle børn, som ikke har levet et godt liv. De børn, der bliver anbragt, har store problemer. De har forældre, som ikke magter deres opgave som forældre. Og det er altid ulykkeligt, når forældre ikke kan tilgodese deres børns behov.

Det at man anbringer viser også, at der faktisk ydes en stor indsats i forhold til disse børn. Det er faktisk ret mange børn, som har fået hjælp i form af en støtteperson eller en anbringelse.

Vi vil i øvrigt få mere at vide om de forhold, som børnene lever under, når undersøgelsen om forholdene for børnene på asylcentre er færdig.

Den oprindelige satspuljeaftale fra oktober var, at undersøgelsen skulle være færdig i løbet af dette kalenderår. Men på anmodning af Martin Lidegaard er undersøgelsen fremrykket, så allerede i september skulle vi gerne have et resultat.

Jeg vil gerne have brugbare resultater ud af undersøgelsen og det betyder, at SFI skal have en vis tid til at gennemføre undersøgelsen. De skal ud og indsamle de eksisterende statistiske oplysninger. Og de skal gennemgå 20 konkrete sager, for at få det kvalitative input, som undersøgelsen ifølge satspuleaftalen også skal have. Det tager selvfølgelig noget tid.

Vi har allerede bedt SFI om at gennemføre undersøgelsen hurtigst muligt. Og SFI mener faktisk, at vi allerede med den nuværende fremrykkede tidsplan er gået meget langt. På den baggrund kan jeg ikke se, at det er muligt yderligere at fremrykke undersøgelsen, hvis vi også gerne vil have nogle brugbare resultater ud af det. Og det er vel det, der er hele formålet med undersøgelsen.